

INTEGRACJA SENSORYCZNA (SI)

Na terenie placówki, poza zajęciami edukacyjnymi, odbywają się zajęcia prowadzone metodą integracji sensorycznej.

Układ zmysłów obejmuje te ogólnie znane: dotyku, wzroku, słuchu, smaku i węchu, oraz inne, mniej znane.

Zmysł przedsionkowy, dzięki receptorom w uchu wewnętrznym, informuje nas o ruchu i grawitacji.

Natomiast zmysł proprioceptywny korzysta z bodźców pochodzących z naszych stawów, mięśni i tkanki łącznej, aby informować nas o położeniu naszych części ciała.

Metoda integracji sensorycznej to, najogólniej mówiąc, system ćwiczeń, które mają nauczyć mózg właściwego reagowania na bodźce zewnętrzne.

Integracja sensoryczna pozwala odczuwać, porządkować, składać w spójną całość oraz rozumieć w relacji do siebie bodźce: słuchowe, wzrokowe, dotykowe, pochodzące z ruchu i grawitacji oraz węchowe i smakowe, które dochodzą do mózgu za pomocą zmysłów.

integracja sensoryczna

TERAPIA SI PRZEZNACZONA JEST DLA DZIECI:

- z mózgowym porażeniem dziecięcym,
- ze spektrum autyzmu, zespołem Aspergera,
- opóźnionych psychoruchowo,
- z niepełnosprawnością ruchową,
- z niepełnosprawnością intelektualną,
- cierpiących na schorzenia o podłożu genetycznym np.: Zespół Downa, Turnera,
- z ADHD (zespół nadpobudliwości psychoruchowej), ADD (zespół deficytu uwagi),
- ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się takimi jak: dysleksja, dysgrafia, dysortografia, słaba koncentracja uwagi.

Zaburzenia integracji sensorycznej mogą występować także u dzieci bez stwierdzonych wyraźnych zespołów chorobowych.

Terapia integracji sensorycznej odbywa się w odpowiednio wyposażonej sali terapeutycznej.

Zajęcia mają charakter zabawy naukowej, w której wychowankowie tak organizują pracę swoich zmysłów, by była wydajna. W sali terapeutycznej do zajęć integracji sensorycznej znajdują się niezbędne przyrządy o różnych kształtach, fakturach, rozmiarach do stymulacji systemu przedsionkowego, proprioceptywnego i dotykowego, ale również wzrokowego, słuchowego i węchowego, takie jak podwieszane platformy, hamaki, specjalne huśtawki, deskorolki, deski obrotowe, równoważnie, tunele, trampoliny, suchy basen, drabinki, trapezy, pochylnie, zestawy miękkich klocków, materiały o różnej fakturze do stymulacji dotykowej, zestawy do stymulacji węchowej, wzrokowej, słuchowej itp.

Terapeuta SI bazując na swoim doświadczeniu i wiedzy, dostosowuje trudność zadań i ćwiczeń do poziomu możliwości wychowanka oraz jego samopoczucia.

Zasadniczym celem terapii integracji sensorycznej jest zapewnienie i kontrolowanie informacji sensorycznych, zwłaszcza tych z układu ruchu (przedsionkowego), mięśni, stawów i skóry w sposób umożliwiający spontaniczną adaptację.

Wychowankowie z poważnymi zaburzeniami wymagają zajęć w większym stopniu sterowanych i posiadających bardziej zdefiniowany kształt. Czasem ich własną aktywność zakłóca strach, złość lub inne emocje. Terapeuta pomaga opanować emocje, dostarczając jednocześnie bodźców sensorycznych, które dziecko organizuje za pomocą nowych odpowiedzi adaptacyjnych.

Poza tym, integracja sensoryczna wpływa na poprawę:

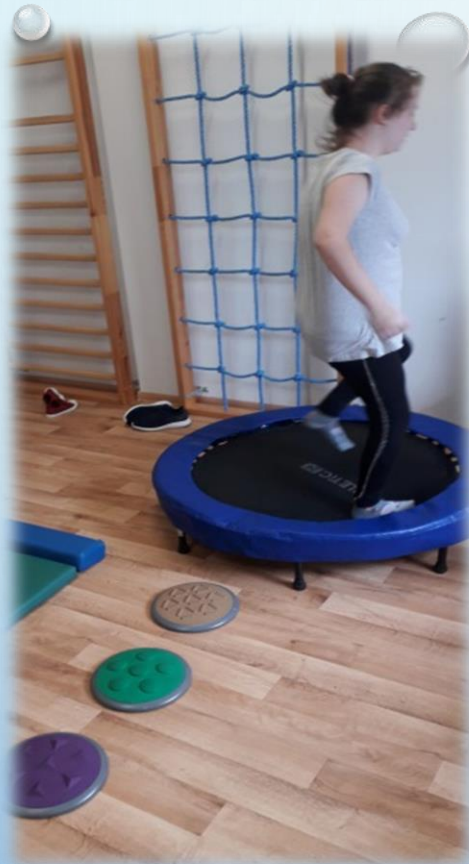
- funkcjonowania wychowanka w środowisku w sferze motorycznej, emocjonalnej i społecznej,
- ogólnej sprawności motorycznej (motoryka mała i duża), uwagi i koncentrację,
- dostarczanie prawidłowych wzorców psychomotorycznych, w tym budowanie i uzyskanie wzorca prawidłowej postawy i prawidłowego przenoszenia ciężaru ciała,
- jakości przesyłania i organizacji informacji odbieranych przez różne jego zmysły: (przedsionkowy – odpowiada za równowagę i rejestrację ruchu ciała, propriocepcji – czucia własnego ciała, dotyku, wzroku, słuchu, węchu, smaku),
- stymulację koordynacji wzrokowo-ruchowej, wzrokowo-słuchowej oraz wzrokowo-ruchowo-czuciowej,
- odczuwanie własnego ciała,
- wzmacnianie siły mięśniowej,
- zwiększanie wiary we własne siły, motywacji, samoakceptacji i wiary we własne możliwości.

Terapia integracji sensorycznej jest terapią ruchem, stąd podczas zajęć wychowankowie huśtają się, ćwiczą w basenie z kuleczkami, bawią się różnymi masami plastycznymi, ćwiczą koordynację wzrokowo-ruchową, wzrokowo-słuchową oraz wzrokowo-ruchowo-czuciową, itp.

Terapia integracji sensorycznej nie jest wyuczonym stale powtarzanym schematem ćwiczeń, ale jak niektórzy piszą sztuką ciągłej analizy zachowania dziecka i permanentnego doboru i modyfikacji stosowanych zadań.

Stosując integrację sensoryczną realizowane są w placówce również **ZAJĘCIA STYMULACJI POLISENSORYCZNEJ** z wykorzystaniem kanałów dopływu bodźców z w/w układów do układu nerwowego.

integracja sensoryczna

integracja sensoryczna

